

[Estrup]

ke være det, fru Lilli Gyldenkilde ønsker at forhindre dem i.

Til hr. Svend Auken vil jeg gerne sige, at jeg selvfølgelig værdsætter, at vi skal fortsætte efter dette her, og vi skulle også gerne gøre det i en positiv ånd, men det, der er foregået under debatten om dette forslag, har ikke altid været positivt. Jeg synes, vi bør konstatere, at arbejdstilbudsloven, da man gennemførte den, var tidsbegrænset, og at det står meget tydeligt i et af de svar, som blev givet arbejdsmarkedsudvalget, at der kun kunne gives ét tilbud. Det synes jeg man skal tage til efterretning og tænke over.

Det, vi nu er nået til, er en situation, hvor socialdemokratiet har svært ved at forsvare gamle standpunkter med hensyn til forsikringsloven. Det må vi andre jo leve med, men jeg synes på den anden side ikke, man kan fortænke os i, at vi siger åbent, at det er sådan, og at det ikke kan være os, der skal tage ansvaret for den ændrede holdning.

Jeg synes også, vi nu skal koncentrere os om at få denne lovgivning til at virke, og at vi skal se på, hvordan uddannelses tilbuddene kommer til at fungere, og tænke på, at det, der faktisk nu er sket, er, at vi har brudt en lang periode med passivitet og givet de langtidsledige mulighed for at uddanne sig på dagpenge; det er virkelig et perspektiv.

Bente Juncker (CD):

Vi er i CD tilfredse med det nye, der ligger i dette lovforslag, nemlig det, at de ledige kan få lejlighed til at uddanne sig, samtidig med at dagpengeniveauet opretholdes. Vi mener, det er perspektivløst for de ledige at gå fra det ene ørkesløse jobtilbud til det andet ørkesløse jobtilbud.

Vi er i CD tilfredse med revisionsparagrafen. Det er jo noget nyt, der skal prøves her, og jeg er da sikker på, at både regeringen og de radikale vil være med, hvis det skulle vise sig, at dette slår helt fejl. Det tror vi imidlertid ikke i CD det gør. Vi tror, det er et nyt og spændende tilbud, som de ledige vil få megen glæde af.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Det er sjældent, at et lovforslag er blevet diskuteret gennem så lang tid og så intenst og fronterne trukket så hurtigt og hårdt op – umådelig hårdt endda. Højrefløjen, inklusive

de radikale, har kaldt det her for »80ernes reform«. Uddannelse er en god ting, har man sagt, og man har hånet venstrefløjen og socialdemokratiet for bagstræveriskhed, konservatisme og endog stupiditet.

I pressen har hr. Bo Kristensen fra de konservative talt om socialdemokratiets, SFs og VS' chikane, totale forvirring og ønske om at skabe splittelse mellem regeringen og de radikale. Jeg vil nu sætte spørgsmålstegn ved, hvem der er forvirret i den her sag. Hr. Estrup har i dag talt med ord, der er næsten lige så stærke.

Men hvad handler dette her egentlig om? Det handler jo ikke bare om at skabe bedre uddannelsesmuligheder, som de borgerlige siger. Det er vi enige i. Nej, det handler også om, at en stor gruppe af langtidsarbejdsløse hovedsagelig kvinder, ender på de nedsatte dagpengesatser. Alle ved jo inderst inde meget vel, at en 40-årig kvinde med 7 års skolegang, rengøringsjob og fabriksarbejde bag sig, og med bopæl i Nordjylland eller et andet arbejdsløshedsområde ikke får arbejde, bare fordi hun kommer ind og tager 9. klasse og derefter måske endda kommer på et specialarbejderkursus.

Nogle kvinder vil nok få arbejde – lad os så lade være at benægte det – men mange, rigtig mange, ja, de allerallerfleste, vil jo ikke få arbejde på denne baggrund, og det er lige netop her, pointen ligger, for det kan aldrig være meningen, at arbejdsløsheden skal gøres til den enkelte eget problem, og at prisen for manglende arbejde skal betales af den enkelte arbejdsløse. Arbejdsløsheden er ikke selvforskyldt, og arbejdsløse vil gerne have arbejde. Når der så ikke er arbejde at få, skal alle selvfølgelig have en arbejdsløshedsunderstøttelse, der er til at leve af, uden tidsbegrænsning i øvrigt. Der er vi uenige med socialdemokratiet. Det vil sige, at 26 ugers reglen ikke skal gælde. Når man ikke kan få arbejde, må man have arbejdsløshedsunderstøttelse. Og den nuværende er i øvrigt ikke for god; den har været låst fast siden slutningen af 1982, og reallønnen er allerede faldet med omkring 20 pct. for de arbejdsløse.

Hr. Estrup taler så smukt om, at de langtidsarbejdsløse kvinder nu endelig får et tilbud om uddannelse. Ja men hvad er det for en uddannelse? Jeg vil lige i den sammenhæng påpege, at man altid har kunnet få 8. og 9. klasse på dagpenge. Det eneste, der er